

հրամանաւ արգիլեց զանիկա՝ որպէսզի իր երկրպաշտութիւնը տաժանելի կերպով չկատարէ. այլ «ոտնաքայլ ընթացմամբ»։ Այս կերպով Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Երուսաղէմ ուխտի եկաւ և ինքզինք անարժան կը համարէր մտնել Գրիստոսի Ս. Գերեզմանը։ Կ'ըսուի թէ Ս. Գրիգոր եօթը տարի ճգնած է Սազգիւտի եկեղեցիին մէջ, այդ պատճառաւ այն եկեղեցին Ս. Լուսաւորիչ կոչուած է։ Զատիկի ճրագալուցին՝ երբ Ս. Լուսաւորիչ Ս. Գերեզման կը մտնէ ի պատիւ անոր կը վառուին հոն գտնուած բոլոր կանթեղները։ Ահա նոյն ժամանակ Ս. Լուսաւորիչ կ'երգէ «Լոյս Զըւարթ» երգը զոր այժմ Հայ Եկեղեցին կ'երգէ ամէն շաբաթ երեկոյ» (Հան. 181-182)։

Այս աւանդութեան մասին Գրիգոր վրդ. Տաթևացին կը գրէ. «Զորրորդ վկայ լոյսն զգալի, որ յինն ժամու ծագէ ի գերեզմանէն ակներև ամենայն մարդկան, զոր ոչ կարեն զայս ուրանալ ազգն ժխտողաց, զի տես աչացն հաստատ է քան զուր լսելեացն, եւ զայս ի խնդրոյ սրբոյ Լուսաւորչին մերոյ ի պատիւ ազգիս Հայոց, և տես զի Լուսաւորչին կարգեաց ընաւակատիս յայսմ աւուր որ յաւուրս Նիկիական ժողովոյն. զոր յառաջն ունէին ամենայն ազգ, զնոյն կարգեաց մեզ։ Եւ որպէս յինն ժամու ուրբաթուն լոյս ծագեաց հոգւոցն ի դժոխս. նոյնպէս եւ յինն ժամու շաբաթուն լոյս ծագէ զճառագայթս իւր արեգակն արդարութեան Գրիստոս, մեզ յառաւօտուն բոլորապէս տեսանի ինքն յարուցեալ ի մեռելոց.» (Տար. 2. էջ 509)։

Ս. Գերեզմանի մուտքի ճամբուն վրայ տեղ մը, ըստ աւանդութեան, կոչուած է Լուսաւորչի մասանց տեղի, և ասոր կրնայ ապացոյց նկատուիլ Գրիգոր վրդ.